

Bilag 4.

København, 15. Oktober 1946.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke, Rigsdagen, K.

Da Rigsdagen i August Maaned gennemførte en ny Forhøjelse af Tillægsafgiften paa Spiritus og af Restaurationernes Omsætningsafgift, gav undertegnede Organisationer og Virksomheder Udtryk for vore Betænkeligheder med Hensyn til Konsekvenserne af disse Forhøjelser, der fulgte saa kort efter de i Foraaret 1946 foretagne Forhøjelser af Beskatningen. Vi fremhævede, at disse Forhøjelser ikke kunde undgaa at give sig Udslag i en Nedgang i Omsætningen, ligesom vi pegede paa de uheldige Følger, de efterhaanden eksorbitant høje Afgifter paa stærke Drikke kunde faa i andre Henseender.

Fra forskellig Side blev det under Sagens Behandling paa Rigsdagen gjort gældende, at der ikke vilde ske nogen større Ulykke ved, at Salget af disse Varer gik ned, idet dette vilde være ensbetydende med en Bedring af de ædruelighedsmæssige Forhold i Befolkningen.

Selv om det endnu er for tidligt endelig at bedømme Virkningerne af de omtalte Forhøjelser af Beskatningen, kan det dog allerede nu fastslaas, at de fra erhvervsmæssig Side fremførte Betænkeligheder har været velbegrundede. Navnlig har Forhøjelsen af Beskatningen paa Restaurationsomsætningen medført en meget væsentlig Nedgang i dette Salg. Vi føler os imidlertid overbeviste om, at denne Nedgang ikke har været nogen Fordel for Ædrueligheden, idet Omsætningen uden om Restaurationerne samtidig er steget betydeligt. Vi har ogsaa det Indtryk, at man ved Forhøjelserne ingenlunde har ramt det umaadeholdne Forbrug, men derimod i første Linie den brede Befolknings beskedne Nydelse af stærke Drikke ved festlige Lejligheder.

Vi er derfor af den Opfattelse, at det ud fra fiskale, ædruelighedsmæssige og demokratiske Synspunkter vilde være klogt allerede nu at foretage en passende Nedsættelse af Beskatningen, forinden Reaktionen mod de høje Afgifter bliver saa kraftig, at det bliver vanskeligt at genoprette den Indtægtskilde for Staten, som de stærke Drikke repræsenterer.

Hvis Finansministeren imidlertid fastholder, at Statens Provenu pr. solgt Flaske stærke Drikke skal være det samme som efter de i Øjeblikket gældende Afgiftslove, tillader vi os at fremhæve, at Gennemførelsen af det i Folketinget den 2. Oktober d. A. fremsatte Forslag om Ændring af Omsætningsafgiften paa stærke Drikke vil skabe en Række praktiske Vanskeligheder for Erhvervslivet.

Vi sympatiserer fuldt ud med, at Detailhandelen nu fritages for den omstændelige Regnskabspligt, og at den hidtidige af Detailhandelen betalte Omsætningsafgift lægges over paa Produktions- og Grossistvirksomhederne. Hvis Forslaget gennemføres i den foreliggende Skikkelse, vil dette imidlertid medføre, at der paa Spiritus og Vin bliver to Engrospriser, en for Salg til Købmænd og en for Salg til Restauratører. En saadan dobbelt Engrospris vil givetvis medføre mange praktiske Ulemper for Erhvervene, i hvilken Forbindelse det kan oplyses, at adskillige Firmaer inden for Vinbranchen har 1 000 til 2 000 forskellige Varenumre. Langt mere praktisk vil det være at regne med en ensartet Omsætningsafgiftsprocent af alle Leveringer baade til Købmænd og Restauratører. Hvis denne Omsætningsafgift som i Forslaget fastholdes til 22½ pCt., vil Følgen blive, at Engrosprisen til Restauratører bliver højere end tilsigtet; men denne Difference vil kunne udlignes, hvis man samtidig nedsætter den i Øjeblikket gældende Omsætningsafgift paa Restauranterne fra 35 til 33⅓ pCt. En Ordning som den her skitserede vil give Statskassen praktisk taget samme Indtægt pr. Helflaske Spiritus og Vin som Forslaget. Yderligere vil Ordningen rumme den